

imidlertid ikke saa megen Vægt paa, men desto mere Vægt lægger jeg paa, at Finansborgmester Jensen forleden Dag udtalte i Borgerrepræsentationen, at det var kørt fast. Altsaa, det ærede Medlem, der nok kan se ud over sin egen Næsetip, og derfor straks pegede paa det kommunale Byggeri, maa erkende, at han ikke har set ud over sin egen Næsetip med Hensyn til det kommunale Byggeri. Det kommunale Byggeri er blevet til Nul og nichts; der er ikke Penge til at gennemføre det videre. Hvorledes stiller det sig saa pekuniært for det, der er udført? Saaledes, at det gennemsnitlig har været over 10 pCt. dyrere end det private Byggeri. Hvad blev saa Resultatet? Ja, en skønne Dag gjorde Lejerne Strejke og erklærede, at de ikke vilde betale en Husleje, der var 10 pCt. højere end i Naboejendommene, som private havde opført, og Kommunen maatte saa betale 100 000 Kr. for at tilfredsstille disse Lejere. Som jeg har tilladt mig at sige i disse Dage: Den københavnske Kommunesocialisme er dyr og slet. De socialistiske Byggeföreninger er ingenlunde de øvrige Byggeföreninger overlegne, men paa Grund af det ærede Medlems Afhængighed af de kooperative Foreninger og deres Udnyttelse af Konjunkturerne bygger det ærede Medlem ikke billigere, men snarere dyrere end andre Foreninger, og hans Sammenstilling med 10 Kr. billigere maanedlig Leje hviler paa den Luftighed, som det ærede Medlem gør sig skyldig i — og som jeg senere skal komme tilbage til — angaaende Brugsforeningerne, idet han ikke oplyser Offentligheden eller Tinget det bitterste om, hvad det er, han sammenligner. Han stikker Tallet 10 Kr. ud og regner ikke med Differencen mellem, hvad en Bygnings Opførelse kostede i 1913, og hvad den koster i 1918—19.

Efter at det ærede Medlem saaledes med megen Glæde over sin egen Virksomhed har beskæftiget sig med Byggeriet, kommer han til Brugsforeningerne, og dér geraader han, jeg ved ikke rigtig af hvad Grund, maaske af Iver, i Konflikt med sit Hovedorgan, „Social-Demokraten“, idet de Oplysninger, han giver om, hvad Folk kan spare ved at købe i Brugsforeningerne, ikke stemmer med, hvad „Social-Demokraten“ har oplyst. Det ærede Medlem siger, at man ved at købe i Brugsforeningerne sparer gennemsnitlig 21 pCt. — Priserne svinger mellem 28 og 16 pCt. —, og anfører, hvorledes disse Brugsforeninger i de sidste Aar har tjent Masser af Penge; 1 Mill. Kr. har de givet i Dividende, og desuden er der opsparet til at konsolidere

Virksomheden 1 285 000 Kr., og det har man alt sammen gjort til Trods for, at Varerne er solgte gennemsnitlig 15 pCt. under den Pris, de kunde købes til andre Steder. Altsaa, det, man har tjent paa dem, er 15 pCt. + Dividenden, som for øvrigt er 6 pCt. Maa jeg nu tillade mig at citere „Social-Demokraten“ af 9. September, hvor Brugsforeningerne omtales. Dér anføres en ganske anden Difference, men der er dér ogsaa Grundighed i Talopgivelserne, de er hentede fra Statistisk Departement. Der er vist anvendt den største Flid paa at lave den paagældende Oversigt, den er ensidig og dækker efter min Mening ikke det rigtige, men den indeholder dog nogle Tal, som man kan blive klog af, medens det ærede Medlem henkaster et fuldkomment Fantasital og meddeler dette til Tinget. Mærkværdig nok optages det ærede Medlems Tal senere i den socialdemokratiske Presse, der derved slaar sig selv paa Munden. I den Statistik, som jeg holder i min Haand, og som er fra „Social-Demokraten“ — det er „Social-Demokraten“, jeg holder i min Haand, saa der kan ikke være Tale om Fejlcitering —, staar, at den gennemsnitlige Forskel paa, hvad Detailhandlerne tager her i Byen, og paa, hvad Brugsforeningerne tager, er 7,6 pCt. — det ærede Medlem regner med 15 pCt., man ser, det ærede Medlem tager det ikke saa nøje —, og „Social-Demokraten“ naar til det Resultat, at den samlede Difference overhovedet er 13—14 pCt. Altsaa dér, hvor det ærede Medlem taler om 21 pCt., taler „Social-Demokraten“ om 14 pCt., og hvor det ærede Medlem taler om 15 pCt., taler „Social-Demokraten“ om det halve, 7,6 pCt. Man vil kunne forstaa, at naar det ærede Medlem arbejder med lignende Flid og Grundighed i andre Sager, maa han kunne bygge svært høje Huse; om de rigtig kan staa deres Prøve, ved jeg ikke. Disse Tal, ved Hjælp af hvilke „Social-Demokraten“ myrder det ærede Medlem, staar at læse her, og det ærede Medlem, som viser Regnskaberne frem for sine Huse, kan jo studere „Social-Demokraten“ for den 9. September for at faa en Belysning heraf.

Men dernæst har jeg i disse Dage med nogen Flid tilladt mig at gennemgaa forskellige Regnskaber for Forretninger her i Byen, og disse Regnskaber vidner om, at selv Talopstillingerne i „Social-Demokraten“, hvor Tallene dog er andre end de, det ærede Medlem anfører, heller ikke er rigtige. Sammenstillingerne er ganske pudsig. Man sammenstiller f. Eks. et Pund